

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 20. Qualis futura erat humani generis propagatio, si non peccassent
primi parentes?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

IN innocentia statu homo mortalis erat quodam modo, & immortalis. Poterat enim mori, poterat & non mori. *Rom. 8. Gene. 2.*

Habuit ergo tunc posse non mori: post peccatum habet necesse mori: post resurrectionem autem non poterit mori. Erat ergo tunc corpus ipsius hominis animale: cibus indigens, unde & mortale: sed postea factum est mortuum, necessitate moriendi habens: post resurrectionem vero erit spirituale, nec cibus egens, nec mori potens.

Atque hanc immortalitatem habuit ex conditione naturae, una cum adiumento ligni vitae. Neque enim sentiendum est totam immortalitatis causam fuisse ei ex ligno vitae, sed hanc eum habuisse corporis constitutionem, ut ligni huius usu immortalis permaneret. *Aug. lib. 6. ca. 25. Gene. 2.*

Caput 20.

Qualis futura erat humani generis propagatio, si non peccassent primi parentes?

Etiam in innocentia statu homines filios generassent, sed absque libidinosa concupiscentia: *Aug. lib. 8. cap. 103. sup. Gene.*
D 2 genita-

LOCORVM COMMVNIVM
genitalibus enim membris ad hoc
opus, vt ceteris, volūate vsi fuissent.

Quod autem non generauerint,
inde euenit, quia Deus hoc nondum
præceperat, & paulo post mulieris
formationem peccauerunt.

Vtrum autem si in paradyso gene-
rassent, parentes illic relicta poster-
tate, statim translati fuissent ad re-
quiem beatitudinis, an expectassent
vniuersi quousque beatorum nume-
rus compleretur, ex scripturis sacris
certum non est, quanquam priorem
ferè sententiam hodie doctores am-
plectuntur.

Generassent autem etiam illo sta-
tu filios pro angustijs vteri materni
pusillos: qui & statura corporis, & lo-
quela, alijsq; huiusmodi tēporis suc-
cessione profecissent. Nam vt supra
dictum est, cibus quoque in eodem
statu indigebant.

Sed & in ijs, quæ pertinent ad ani-
mam, cum tempore profecissent: ne-
que tamen eis fuisset rerum inscitta,
nec ob id ignorantia dici potuisset,
eò quòd illa necdum scire teneban-
tur.

1. Cor. 15. Parauerat ergo Deus homini sicut
bonum temporale & visibile pro na-
tura corporis, sic & inuisibile & spi-
rituale

rituale r
pto Dei
quem r
mortis i
steritate

Quis m

I NV
quem
rum
ipse corr
te, scilice
est: dolo

tute supe
Exhib
nō qua
serpentis
cile agno
per serpe

tum (vt e
nam Bal
quelam a

Interr
via tenta
disceret
dubitanc
tim intul
cet mort

LIBER II.

rituale pro anima. Vnde si in præcepto Dei seruando perstitisset, ad requiem tandem beatitudinis nullius mortis interuentu ipse cum tota posteritate fuisset translatus.

Caput 21.

Quis modus & ordo tentandi primos parentes?

INVIDENS Diabolus homini, *Aug. lib. 11. c. 2. in Gene.* quem per obedientiam ascensurum sciebat, vnde per superbiam ipse corruerat, in debiliori eum parte, scilicet muliere, tentare aggressus est: dolo supplātare volens, quos virtute superare non poterat.

Exhibuit se autem illi in specie, nō qua voluit, sed qua permissus est, serpentis nimirum, qua fraus eius facile agnosci posset. Loquutus est autē per serpentem tanquam instrumentum (vt olim angelus bonus per asinam Balaam) quem tamen mulier loquelam à Deo accepisse credebat. *Num. 22.*

Interrogatiōe sollicitauit: vt qua via tentando incederet, ex mulieris disceret responsione. Vnde cum quasi dubitando responderet mulier, statim intulit quod voluit: metum, scilicet mortis, si comederent, mendaci-

D 3 ter ex-